

## A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Vácz Miklós ügyvéd (7400 Kaposvár, Baross G. utca 8.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Jászter Tímea jogtanácsos (1068 Budapest, VI. Benczúr utca 47.) által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű és a személyesen eljáró **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 11.P.20.045/2009/38. szám alatt meghozott ítélete ellen az I. rendű alperes által 39. sorszám alatt benyújtott fellebbezés, valamint a felperes által Pf.3. sorszám alatt benyújtott csatlakozó fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

### í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt a felperesnek 12.000 (tizenkettőezer) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget, valamint az államnak - az állami adóhatóság felhívására - 36.700 (harminchatezer-hétszáz) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az állami adóhatóság felhívására - 7.500 (hétezer-ötszáz) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

### I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy a II. rendű alperes a felperes testi épségének, egészségének megsértésével megsértette a felperes személyhez

fűződő jogát és az okozott kárért a kötelező gépjármű felelősségbiztosítás alapján helyette helytállni köteles I. rendű alperest 750.000 forint nem vagyoni kártérítés és 62.000 forint - gondozási és háztartási kisegítői díjból álló - vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezte késedelmi kamatokkal együtt. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A megállapított tényállás szerint a felperes 2007. november 21-én közúti baleset részese volt, amelyet a II. rendű alperes okozott. A felperes a farkcsontjának törését és a bal oldali comb régió zúzódását szenvedte el, a tényleges gyógyulás négy hetet vett igénybe, ameddig a felperes keresőképtelen volt, átlagosan napi négy órában gondozói segítségre, ezen felül felépüléséig háztartási kisegítésre szorult. A felperesnek a balesetből értékelhető, munkaképességet befolyásoló fogyatékossága nem maradt vissza. A csonttörés helye nyomásra érzékeny maradt, a gyógytartam letelte óta egyes testhelyzetekben jelentkező fájdalomérzet szubjektív eredetű. A fájdalommasságtól való félelem a felperest a szexualitás gyakorlásában a káreseménytől számított fél évig zavarhatta.

Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása, a nem vagyoni kártérítés összegének 200.000 forintra való leszállítása és a vagyoni kártérítésre irányuló kereset teljes elutasítása érdekében a felperes fellebbezett. Vitatta, hogy a balesetből pszichés alapon nyugvó fájdalomérzet maradt vissza, az egyéb, igazolt nem vagyoni hátrányokkal pedig 200.000 forint nem vagyoni kárpótlás áll arányban. Arra is utalt, hogy a felperes nem bizonyította azt az állítását, hogy a gondozás, illetőleg háztartási segítség fejében díjat fizetett.

A felperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő, amelyben a nem vagyoni kártérítés mértékét a kereset szerinti 1.000.000 forintra kérte felemelni, elsősorban az elsőfokú bíróság által szerinte kevés súllyal értékelt, jelenleg is fennálló fájdalomérzetre tekintettel.

A II. rendű alperes a fellebbezéssel, illetőleg csatlakozó fellebbezéssel kapcsolatban nyilatkozatot nem tett.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a perben rendelkezésre álló bizonyítékokat a maguk összességében okszerűen értékelve és a felek előadásával egybevetve, helyesen állapította meg. Helytállóan vette számba és állapította meg a károkozó magatartással okozati összefüggésben kialakult nem vagyoni hátrányokat is. Alaptalanul vitatja az I. rendű alperes fellebbezésében annak ítéleti megállapítását, hogy a felperesnél szubjektív fájdalomérzet maradt vissza, amely tartós kényszertesthelyzetben jelentkezik. Ezzel az előtte is hangoztatott panasszal kapcsolatban az igazságügyi orvos szakértő a szakértői véleményében azt állapította meg, hogy a farkcsont nyomásra érzékeny és a felperes által említett szubjektív fájdalomérzés a csonttörés területén igazságügyi orvos szakértői szempontból nem vonható kétségbe.

A nem vagyoni hátrány súlyossága és tartóssága nem feltétele a nem vagyoni kártérítésnek. Ezek esetleges hiányát, illetőleg az időtartamot a nem vagyoni kárpótlás mértékénél kell értékelni. Az I. rendű alperes fellebbezésében kifejtett, ezzel ellentétes érvek tévesek. Mindazonáltal a csonttörés, a több hetet igénybe vevő gyógytartam és a vele együtt járó keresőképtelenség, gondozásra szorultság, önmagukban is olyan súlyú nem vagyoni hátrányok, amelyeknek másnemű előnnyel, pénzzel való ellensúlyozására az I. rendű alperes által elismert 200.000 forint nem elegendő. Az értékelhető szövődmény, fogyatékoság visszamaradásának hiányában ugyanakkor a felperes által követelt összeg eltúlzott, ezért a másodfokú bíróság a fellebbezést és a csatlakozó fellebbezést is alaptalannak találta.

Az elsőfokú bíróság helyesen utalt arra, hogy a nem vitatottan felmerült gondozás és háztartási kisegítés ellenértékét a károkozó akkor is köteles megtéríteni, ha azt a károsult javára hozzátartozók díjazás nélkül végezték. Ezeknek a tevékenységeknek pénzben kifejezhető értékük van és megtérítésük alól a károkozó nem mentesülhet arra hivatkozással, hogy a károsult nem idegen munkaerőt vett igénybe díjazás ellenében.

Ezekre az indokokra tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét fellebbezett részében helybenhagyta a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján.

Az I. rendű alperes fellebbezésének nagyobb tárgyi értékére tekintettel a másodfokú bíróság az I. rendű alperest kötelezte a felperes javára a másodfokú eljárásban felmerült költségek arányos részének megfizetésére a Pp.81.§-ának (1) bekezdése alapján, míg a saját sikertelen fellebbezésük kapcsán le nem rótt eljárási illetéket a fellebbező felekre hárította a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ -ának (2) bekezdése alapján.

A fellebbezések tárgyaláson kívül történt elbírálása a Pp.256/A.§-a (1) bekezdésének f) pontján alapul.

P é c s , 2010. október 1.

dr. Veszely József s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. bíró, dr. Kutasi Tünde s.k. bíró